

compania de cărucioare Martin, care a avut o soartă nefericită. La 28 iulie, acești pionieri cu cărucioare au început călătoria spre vest. Suferința acestei companii este bine cunoscută. Din cei 576 de membri ai grupului, aproape o pătrime au murit înainte de a ajunge în Utah. Fără eforturile de salvare organizate de președintele Brigham Young, care a trimis căruțe și provizii ca să-i găsească pe sfinții înzăpeziți, ar fi pierit și mai mulți oameni.

Mary Murdoch a murit la 2 octombrie 1856, lângă Chimney Rock, Nebraska. Aici, ea s-a stins din viață din pricina oboselii, expunerii la frig și greutăților din timpul călătoriei. Trupul ei plâpând nu a putut îndura neajunsurile fizice cu care s-au confruntat sfinții. Când stătea întinsă, aproape de moarte, gândurile ei s-au îndreptat spre familia ei din Utah. Ultimele cuvinte ale acestei femei pionere credincioase au fost: „Spuneți-i lui John, că am murit cu fața spre Sion” (vezi Kenneth W. Merrell, *Scottish Shepherd: The Life and Times of John Murray Murdoch, Utah Pioneer* [2006], p. 34, 39, 54, 77, 94–97, 103, 112–113, 115).

Mary Murray Murdoch întruchipează speranța și credința multora dintre primii pionieri care au făcut călătoria curajoasă spre vest. Călătoriile spirituale din zilele noastre solicită tot atât de multă speranță sau credință cât au avut și primii pionieri. Încercările noastre sunt, poate, diferite, dar eforturile sunt tot atât de mari.

Mă rog ca speranțele noastre să ne conducă spre împlinirea visurilor noastre drepte. În mod special, mă rog ca speranța noastră în ispășire să întărească atât credința, cât și caritatea noastră și să ne ofere o perspectivă veșnică vieții noastre viitoare. Noi, toți, să avem această strălucire perfectă a speranței, mă rog în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Larry M. Gibson

primul consilier în Președinția generală a Tinerilor Băieți

Cheile sacre ale Preoției aaronice

Domnul vrea ca fiecare deținător al Preoției aaronice să-i invite pe toți să vină la Hristos – începând cu propria sa familie.

La vârsta de 12 ani, unul dintre fiii mei a decis să crescă iepuri. Am construit cuști și am achiziționat un mascul mare și două femele iepuri de la un vecin. Habar nu aveam în ce ne băgam. În foarte scurt timp, magazia noastră era arhiplină cu iepurași. Acum, că fiul meu a crescut, trebuie să mărturisesc uimirea mea față de modul în care erau ținuti sub control – un câine al vecinului intra ocazional în magazie și decima grămada.

Dar inima mi-a fost înduioșată când i-am văzut pe fiul meu și pe frații lui că-i păzesc și-i protejează pe acei iepuri. Iar acum, în calitate de soți și tați, ei sunt deținători demni ai preoției care își iubesc, își întăresc și își păzesc propriile lor familii.

Sentimentele mele sunt tandre când vă privesc pe voi, tineri băieți din Preoția aaronică, păzindu-i, sprijinindu-i și întărindu-i pe cei din jurul vostru, inclusiv pe familiile voastre, pe membrii cvorumului vostru și pe mulți alții. Cât de mult vă iubesc!

De curând, am privit cum un tânăr băiat în vârstă de 13 ani era pus deoparte ca președinte al cvorumului diaconilor. După aceea, episcopul a dat mâna cu el și i s-a adresat cu

„președinte”, explicând membrilor cvorumului că el „i s-a adresat lui zicându-i președinte pentru a sublinia caracterul sacru al chemării sale. Președintele cvorumului diaconilor este unul dintre cei patru oameni la număr din episcopie care dețin cheile președinției. Având acele chei, el, împreună cu consilierii lui, va conduce cvorumul sub inspirația primită de la Domnul”. Acest episcop a înțeles puterea unei președinții conduse de un președinte care deține și exercită cheile sacre ale preoției. (Vezi D&L 124:142–143.)

Mai târziu, l-am întrebat pe acest tânăr băiat dacă era pregătit să prezideze asupra acestui cvorum mareț. Răspunsul său a fost: „Sunt emoționat. Nu știu ce face un președinte al cvorumului diaconilor. Îmi puteți spune?”

I-am spus că avea un episcopat minunat și sfătuitori care aveau să-l ajute să devină un conducător al preoției plin de succes și puternic. Știam că sfătuitoarii săi aveau să respecte cheile sacre ale președinției pe care o deținea el.

I-am adresat, apoi, această întrebare: „Crezi că Domnul ți-ar fi dat această chemare importantă fără să-ți ofere îndrumare?”

S-a gândit, apoi a răspuns: „Unde o găsec?”.

După ce am discutat, el a înțeles că avea să găsească îndrumare în scripturi, în cuvintele profeților în viață și în răspunsurile la rugăciune. Am stabilit să găsim un verset care avea să fie punctul de plecare pentru a căuta să învețe responsabilitățile noii sale chemări.

Am deschis la secțiunea 107 din Doctrină și legăminte, versetul 85. Acesta menționează că președintele cvorumului diaconilor trebuie să țină un consiliu cu membrii cvorumului său și să-i învețe care le sunt îndatoririle. Am observat că acest cvorum nu este doar o clasă, ci și un consiliu de tineri băieți, iar ei trebuie să se întâlnească și să se edifice unul pe celălalt, sub îndrumarea președintelui. Mi-am exprimat încrederea că el avea să fie un președinte remarcabil care se va baza pe inspirația de la Domnul și își va îndeplini cu sârguință și credință chemarea lui sacră, în timp ce îi va învăța pe colegii săi diaconi care le sunt îndatoririle.

Apoi, l-am întrebat: „Acum, cunoscând că-i vei învăța pe diaconi care le sunt îndatoririle, știi care sunt acele îndatoriri?”.

Am deschis din nou scripturile și am găsit:

1. Un diacon este numit să vegheze asupra Bisericii și să fie slujitor permanent în Biserică (vezi D&L 84:111).

Întrucât familia este unitatea de bază a Bisericii, cel mai important loc în care un deținător al Preoției aaronice își poate îndeplini această îndatorire este în propria sa casă. El oferă tatălui și mamei sale sprijinul preoției, în timp ce aceștia conduc familia. De asemenea, el veghează asupra fraților și surorilor sale, asupra tinerilor băieți din cvorumul său și asupra altor membri din episcopie.

2. Un diacon îl ajută pe învățător în toate îndatoririle lui din Biserică, dacă împrejurarea o cere (vezi D&L 20:57).

Noi am stabilit că, dacă un diacon trebuie să-l ajute pe învățător în îndatoririle lui, el trebuie să știe îndatoririle acestuia. Ne-am uitat în scripturi și am găsit repede o mulțime de îndatoriri ale oficiului de învățător (vezi D&L 20:53–59; 84:111). Ce experiență minunată ar fi pentru fiecare tânăr băiat – și pentru tatăl lui, sfătuitoii lui și noi, toți – dacă am face exact ce a făcut acest tânăr băiat: am citi scripturile și am descoperi noi înșine care ne sunt îndatoririle. Cred că mulți dintre noi vom fi surprinși – și inspirați – de ceea ce găsim. Broșura Datoria față de Dumnezeu conține rezumate folositoare ale îndatoririlor Preoției aaronice și este o resursă importantă pentru dezvoltarea spirituală. Vă îndemn să o folosiți în mod consecvent.

3. Diaconii și învățătorii trebuie, de

asemenea, să „avertizeze, să explice, să îndemne și să propovăduiască și să invite pe toți să vină la Hristos” (D&L 20:59; vezi versetele 46 și 68 pentru preoți).

Mulți tineri băieți cred că experiența lor misionară începe atunci când împlinesc 19 ani și merg la Centrul de pregătire a misionarilor. Învățăm din scripturi că ea începe cu mult înainte de aceasta. Domnul vrea ca fiecare deținător al Preoției aaronice să-i invite pe toți să vină la Hristos – începând cu propria sa familie.

În continuare, pentru a-l ajuta pe acest președinte tânăr să înțeleagă că el și numai el singur era oficiantul care prezidează în cvorum, i-am sugerat să citească de trei ori prima îndatorire enumerată în Doctrină și legăminte 107:85. El a citit: „A prezida peste doisprezece diaconi”. L-am întrebat: „Ce-ți spune Domnul ție, personal, despre îndatorirea ta ca președinte?”.

„Ei bine”, a spus el, „mi-au venit în minte mai multe lucruri de când discutăm. Cred că Tatăl Ceresc vrea ca eu să fiu președintele a doisprezece diaconi. Suntem numai cinci cei care venim, iar unul vine doar câteodată. Deci, cum găsim doisprezece?”.

Nu interpretasem niciodată această scriptură așa cum a făcut-o el, dar atunci, el deținea cheile sacre pe care eu nu le aveam. Am fost învățat de un președinte al cvorumului diaconilor în vârstă de 13 ani despre puterea revelației care vine la cei care dețin cheile sacre ale președinției, indiferent de intelectul, statura sau vârsta lor.

Am răspuns: „Nu știi. Tu ce crezi?”.

Iar el a spus: „Trebuie să ne dăm seama cum să facem ca el să vină mereu. Știu că mai sunt încă doi tineri care ar trebui să fie în cvorumul nostru, dar ei nu vin și nu-i cunosc. Poate

că aş putea deveni prieten apropiat cu unul dintre ei, iar consilierii mei ar putea lucra cu ceilalți. Dacă ar veni toți, am fi șapte, dar unde mai găsim încă cinci?”

„Nu știu”, am răspuns eu, „dar dacă Tatăl Ceresc îi vrea aici, El știe”.

„Atunci, trebuie să ne rugăm în calitate de președinție și cvorum pentru a afla ce să facem.” Apoi, el a întrebat: „Sunt responsabil pentru toți băieții din episcopia noastră care au vârsta necesară să fie diaconi, chiar pentru cei care nu sunt membri?”

Plin de admirație, am spus: „În ochii Domnului, episcopul tău este responsabil numai pentru membrii episcopiei sau pentru toți cei care trăiesc între granițele ei?”

Acest tânăr „slujitor permanent” a înțeles. A recunoscut rolul fiecărui diacon, învățător și preot de a veghea asupra Bisericii și de a-i invita pe toți să vină la Hristos.

Atunci când mă gândesc la minunata noastră tineri băieți și tinere fete din Biserică, gândurile mele se îndreaptă

către o scriptură – o scriptură pe care Moroni i-a citat-o lui Joseph Smith, spunându-i că „n-a fost încă împlinită, dar în curând avea să fie” (Joseph Smith – Istorie 1:41). – „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor pro-roci... tinerii voștri vor avea vedenii” (Ioel 2:28).

Ceea ce „i-a venit în minte” acestui tânăr președinte era o viziune despre cum voia Tatăl Ceresc să fie cvorumul lui. El avusese nevoie de revelație ca să întărească membrii activi ai cvorumului său, să-i salveze pe cei care erau în impas și să-i invite pe toți să vină la Hristos. Fiind astfel inspirat, el a făcut planuri pentru a duce la îndeplinire voința Domnului.

Domnul l-a învățat pe acest tânăr președinte că *preoția* înseamnă să întinzi o mână pentru a-i sluji pe ceilalți. Așa cum a explicat iubitul nostru profet, președintele Thomas S. Monson: „Preoția nu este atât de mult un dar, cât este un angajament de a sluji, un privilegiu de a înălța spiritual și un prilej de a binecuvânta viețile altora” („Responsabilitatea noastră în calitate de deținători ai preoției sfinte”, *Liahona*, mai 2006, p. 57).

Slujirea este însăși fundația preoției – slujirea celorlalți, așa cum a fost exemplificată de Salvator. Mărturisesc că aceasta este preoția Sa, noi suntem angajați în lucrarea Sa și El a arătat tuturor deținătorilor preoției calea de a îndeplini o slujire credincioasă în preoție.

Invit fiecare președinție de cvorum a diaconilor, a învățătorilor și preoților să țină consilii cu regularitate, să studieze și să se roage pentru a afla care este voința Domnului pentru cvorumul lor și, apoi, să meargă și să facă întocmai. Folosiți broșura Datoria față de Dumnezeu pentru a vă ajuta să-i învățați pe membrii cvorumului

vostru care le sunt îndatoririle. Vă invit pe fiecare membru al cvorumului să-l susțineți pe președintele cvorumului vostru și să-i cereți sfatul atunci când învățați și vă îndepliniți în mod drept toate îndatoririle preoției. Și invit pe fiecare dintre noi să-i vedem pe acești remarcabili tineri băieți așa cum îi vede Domnul – o resursă puternică pentru clădirea și întărirea împărăției Sale aici și acum.

Voi, tineri băieți minunați, dețineți Preoția aaronică restaurată de Ioan Botezătorul prin Joseph Smith și Oliver Cowdery lângă Harmony, Pennsylvania. Preoția voastră deține cheile sacre ce deschid ușa ca toți copiii Tatălui Ceresc să vină la Fiul Său, Isus Hristos, și să-L urmeze. Aceasta se realizează prin „[Evangelia] pocăinței și [a] botezului prin scufundare, pentru iertarea păcatelor”, prin rânduielile săptămânale ale împărtășaniei și prin „slujirea îngerilor” (D&L 13:1; Joseph Smith – Istorie 1:69). Voi sunteți cu adevărat slujitori care trebuie să fiți bărbați ai preoției curați, demni și credincioși în toate timpurile și în toate locurile.

De ce? Ascultați cuvintele preaiubitului noastre Prime Președinții, oferite fiecăruia dintre voi în broșura Datoria față de Dumnezeu:

„Aveți autoritatea de a administra rânduielile Preoției aaronice... Veți binecuvânta mult viețile celor din jurul vostru ...

Tatăl Ceresc are mare încredere și credință în voi și are o misiune importantă pe care s-o îndepliniți” (*Îndeplinirea Datoriei mele față de Dumnezeu: pentru deținătorii Preoției aaronice* [2010], p. 5).

Știu că aceste cuvinte sunt adevărate și mă rog ca fiecare dintre noi să obțină această mărturie. Și spun aceste lucruri în numele sacru al Lui, a Cărui preoție o deținem, Isus Hristos, amin. ■